

VISA.

*Så godt jag kan jag sjunga vill,
Men som min röst ej liknar Anders'
Jag orden sjelf har "totalt" till,
Och melodien är Konjanders.*

*Jag är i Strömstad här som gäst;
Värdinnan der jag bor jag prisar,
Och källarmästaren dernäst,
Der jag tre mål om dagen spisar.*

*Sjelf är han just en magerman;
Är genomskinlig, tunn och smaler,
Men sina gäster göder han
Hvarenda dag för två riksdaler.*

*Jag hade gikten med mig hit,
Men badmadamerna ska' gräsa'n
Fastän mitt skinn, hvarenda bit,
Gör sällskap, utom det på — näsan.*

*Jag seglar hvarje dag som flyr,
Ser fulla båtar hela massan,
Men ingen seglar öfver styr
Med annat än en del af kassan.*

*Och när den lider till sitt slut
Och mera fins att liquidera
Jag sätter till min sista klut
Och seglar hemåt efter mera.*

*Ty här är fröjd i vänners lag;
Mitt öga njuter och mitt öra;
Jag har som andra, dag för dag
Ett, hvad man kallar, latmansgöra.*

V box 39: 1165
eks. 2

Jag går på torget uti ring;
Jag ser på damerna och snitten,
Ser kor och kalvvar utomkring;
Men gräddan, ja den syns i — midten.

Jag sälja grädda ej är van,
Vet därför ej dess pris på öret;
Men tror att mången fattig fan
I den kan komma upp i smöret.

En obrukbar och död maskin
Ju menskan vore utan "knoppen",
Och som en kupa utan bin
Vårt Strömstad utan den der "koppen".

Från den vi njuta en och hvar
Den glädje som ger lif åt stunden;
Hvem är som ej i minne har
Vår stora fest i Laholms-lunden.

Der såg man många arbetsbin,
Och viken främst ibland dem, Falken,
Som än, fast med en stadgad min,
Har nog i ögat utaf skalken.

Men halfva bördan der dock bars
Som städs den bäres utaf qvinnan
Och knipptals friska lagrar skars,
Med rätta, af Hofrättsrådinnan.

Om glädjen drogo ock försorg
Två bin, så flitige och måne:
En älsklig fru från Götheborg
En prägtig Grefve ifrån Skåne.

Och tecknas skall i häfdens bok,
Om festen, på dess första sida
Ett: lefve fröken Gyllenkrook!
Ett: lefve Platen och Alida.

Dernäst med skäl jag gifva vill
Vår Häradshöfding några slängar;
Vårt tycke **stormar** han sig till,
Men lurar af oss våra pengar.

Ej blott i Strömstad bör bli känt
Hur här han fyllt så många brister;
Till lön han bör bli president
Och deruppå finansminister.

För oss han är ett offerlam,
Tillreds för hvarjom och för enom;
Facilt han för sin önskan fram
Men drifver hvarje sak igenom.

Ja, Direktion' med blick och ord
Nog pröfvar förr'n hon korten blandar;
I Tivoli vid hvarje bord
Hon hade ferma tjensteandar.

I parken nära invid sjön
På rummel vinsten togs egentligt
Ty "knorr" det fick man uti "lön"
Men punschen, ja den dracks offentligt.

Och visor såldes utan tal;
Och der gafs också ut en tidning,
Uti ett enda fall ej skral,
Det fallet var — dess stora spridning.

Den branche man satt sig in uti,
I den man lätt och ledigt rör sig;
Och fröken Huss och Pauli
De höggo båda tappert för sig.

Och så vid hvarje litet köp —
Så svårt för mängden att försaka —
Med "femman" flinkt man "femman" nöp
Man kunde sällan ge tillbaka.

Att komma fram till lyckans hjul
Hvad trängsel, knuffningar och suckan;
Så länge der fans qvar en smul
Så var der riktigt "luft i luckan".

Och spådd man blef, blef utan "vif",
Fick korgen, tordes dock ej knysta;
Precis som Bondens positiv,
Som också var ett bland de tysta.

På scenen gick det ganska bra
Om också allt ej sågs och hördes
Så sjöng dock Brömsen hopp-sa-sa
Så att hans Julia riktigt rördes.

Och Brummer var så grå i syn',
I tron att Hilda snedsprång gjorde;
Han skrek så högt på paraplyn
Att osten skaka under borde'.

Och jag stod bakom som sufflör; —
En sådan hör ju städs till pjesen
Fast truppen, som sig kanske bör,
Den kunde bättre än katekesen.

Och sist för Strömstads välgång hell!
Det sätt hvarpå den bäst kan tolkas
det är: Må alltid dessa fjäll
dess bad och bölja rikt befolkas.

Strömstad och dess badgäster
vördnadsfullt tillegnad

af

Lill'Jan.